

מִי מִפְּחַד מְשׁוֹטָר

6

דּוֹר שְׁשִׁי

רַבֵּי יוֹסֵף-יִצְחָק אֶדְמוֹ"ר הַרַי"צ

שֶׁ שְׁ שָׁ... בְּשֶׁקֶט נָא לְהִיּוֹת!
כִּי לּוֹמְדִים פֹּה מְשָׁנִיּוֹת
יוֹסֵף יִצְחָק הֶקְטָן
בְּעֵל פֹּה חוֹזֵר אוֹתָן
אָבָא הָרֵשׁ"ב אוֹמֵר:
מְשָׁנִיּוֹת זֶה מְטֵהָר
כְּשֶׁאֲבַחֵן וְאִם תִּדְעוּ
תִּקְבְּלוּ 'שְׂכָר עֲבוּדָה'
יוֹסֵף יִצְחָק מְשַׁתַּדֵּל
מְטַבְּעוֹת הוּא מְקַבֵּל
כֹּל מְשָׁנָה שְׁוֵה מְטַבֵּעַ
וְהִרְבֵּה הוּא כָּבֵר יוֹדֵעַ!
וּבְכֶסֶף, כְּמָה טוֹב
מְקַיִם מְצוּוֹת לָרֹב
הוּא מְלֻוֵּה לְסוֹחָרִים
הֵם אַחֵר כֶּךָ מְחֻזְרִים.

עָגַל עַל כְּתֵפוֹ תוֹלָה
בְּיָדָיו נוֹשֵׂא טָלָה

וּבֶסֶל תִּרְנַגּוּלִים
לֹא קִטְנִים וְלֹא גְדוּלִים
מִסְתַּוְּבֵב בֵּין הַדּוֹכָנִים
מִחֲפֵשׂ אֶת הַקּוֹנִים.

אֵךְ לְפֶתַע מָה קָרָה
הַתְּקַרֵּב שׁוֹטֵר נוֹרָא!
וְסָטֵר לוֹ בְּרִשְׁעוֹת
בְּמִזִּיד, לֹא בְּטָעוֹת

וְר' דָּוִד מִתְקַפֵּל
מִכָּאֵב הוּא מִתְפַּתֵּל
כָּל הָאָרֶץ מְלֵא בְּדָם
אֵיזָה רַע הֵבֵן אָדָם...

כָּאֵן בְּכֶפֶר הַיּוֹם יוֹם שׁוֹק
כָּל אֶכָּר מְאוֹד עָסוּק
הוּא מוֹבִיל אֶת עֲגָלָתוֹ
וּמִצִּיעַ מִרְכָּלָתוֹ

וְקִבּוּעַ הַמָּצָב
לְר' דָּוִד הַקָּצֵב
יוֹסֵף יִצְחָק הוּא מְלֻוֵּה
מִתְפַּלֵּל וּמְקַנֵּה:

"שִׁיֲצָלִיחַ מִסְחָרוֹ,
שְׂיִתֵּן ה' שְׂכָרוֹ
תְּבַרְכֶנָּה שְׁתֵּי יָדָיו
וַיִּשְׁבִּיעַ יְלָדָיו"

וְהֵנָּה הוּא כֶּכֶר מְגִיעַ
עִם חֵיוֹן לְכָאֵן הוֹפִיעַ

בוֹם! מַכַּת שׁוֹט חֲזָקָה
טָרַח! הִדְלַת נְטִרְקָה
הוּא נִזְרַק בְּלִי רַחֲמִים
כְּאֲבִים לוֹ אֵימִים..

”מַעֲשֵׂה שֶׁל טוֹב עָשִׂיתִי
לְהַצִּיל אוֹתוֹ נְסִיתִי
כִּי דִרְכָם שֶׁל חֲסִידִים
לְהִגֵּן עַל יְהוּדִים.

אָח... כּוֹאֵב, קָשָׁה נוֹרָא
אֲז כִּדְאִי לְלַמֵּד תּוֹרָה
עַל הַמְשָׁנִיּוֹת אַחֲזוֹר
זֶה בְּטוֹחַ יַעֲזוֹר...

חֲשָׂה, שֶׁקָּט, זֶה מִפְחִיד
יוֹסֵף יִצְחָק פֹּה יָחִיד
אֵךְ לְפַתֵּעַ קוֹל נִשְׁמַע
וְעָלְיוֹ נִפְלָה אֵימָה

יוֹסֵף יִצְחָק לֹא וְתַר
וְדַחַף אֶת הַשׁוֹטֵר
”מָה אַתָּה חוֹשֵׁב לָךְ?
יְהוּדִי הוּא לֹא שְׂלָךְ!

לָךְ מִכָּאֵן רָשַׁע שְׂכוֹר
לָךְ מִכָּאֵן וְאֵל תַּחֲזוֹר”
הַשׁוֹטֵר נִדְּהָם כּוֹעֵס:
”אֵת כְּבוֹדִי אַתָּה רוֹמֵס???

וּבְכָלֵל רָאוּ עֵינֶיךָ
מַעֲשֵׂה שֶׁל שְׂתִי יָדִיךָ?
אוֹת הַהֲצִיטָּנוֹת שְׁלִי
זֶה עָתָה קִרְעָתָ לִי!”

חֵישׁ קָרָא לְעוֹד שׁוֹטֵר
וְצָרַח הוּא עוֹד יוֹתֵר:
”אֵת הַיָּלֵד קַח וּשְׁלַח
אֶל הַחֲדָר הַמְּלַכְלָךְ...”

'מישהו יש עוד כאן בתא?
הוא נמלא בבצעתה
מתפלל תפלת מנחה
ושומע עוד גניחה

מה זה? מי זה? מה קורה?
איזה חשך כאן שורה
את היד לכיס מושיט
וגפרור מהר מצית.

אוי, קשה היא התמונה!
עגל רך שם בפנה
את רגליו קשרו בחבל
מביעות פניו רב סבל

יוסף יצחק מתבונן
ויממשו עוד לשון
את 'זרעים' ואת 'מועד'...
והלב פתאום רועד...

צעדים של מגפים
נשמעים אחת ושתים
באוויר מרגש המתח
והנה על יד הפתח

הפקיד במבוכה
מבקש יפה סליחה
"זו טעות במפקדה
נשכחה פה העבודה

שאתה הוא האחין
של הרב בר האורין
הרז"א, איש התורה
כה יקר לעירה

רק עשה טובה קטנה
המנע מהלשנה
אל תגיד שזהכיתיה
אל תזכיר שזהפלתיה..."

בְּמִשְׁרָד כְּבֹר מְחֻכָּים
חֲבוּלִים, זָבִים מְכֻסִּים
הַקֶּצֶב, שְׁנֵי יְהוּדִים
וְשׁוֹטֵר עִם הַמַּדִּים

עַל ר' דָּוִד הוּא מַצְבִּיעַ
לְכֻלָּם בְּקוֹל מוֹדִיעַ:
"דָּוִד הוּא, קֶצֶב עֵלּוּב
וְהַעֲגֵל - הוּא גָנוּב

אֵךְ אֲנִי שׁוֹמֵר עַל צְדָקָה
לְקֶצֶב עֲשִׂיתִי בְּדָקָה...
הֵילֵדוֹן אֲזִי קָם עָלַי
וְתַלֵּשׁ אֶת עֲטוּרַי!"

וְר' דָּוִד עִם עֵדִים
הֵם בְּפָנָי כְּלָם מוֹדִים:

"אִישׁ יֵשֶׁר הוּא וְשָׁלֵם
לְר' מֵאִיר הוּא שָׁלֵם"

הַפְּקִיד שׁוֹקֵל, בּוֹדֵק
מִי רַמְאִי וּמִי צוֹדֵק,
וְלִפְתָּע יֵשׁ תְּזוּזָה -
הַמְּשֻׁרֵת שֶׁל הַרְזֵ"א

בָּא וּבְיָדוֹ יֵשׁ צוֹ
אֶת הַיֶּלֶד כְּבֹר עֲכָשׁוּ
לְחֻפְשֵׁי יֵשׁ לְשַׁחֲרֹר
כֵּן, הַמְּפִקֵד אֲשֶׁר!

אֵל תִּטְעֶנּוּ, כִּי הַשְּׁחֲרֹר
הוּא סוֹפּוֹ שֶׁל הַסְּפּוֹר...

עֲגֵל יֵשׁ וְגַם קֶצֶב
גַּם לָהֶם מַגִּיעַ צוֹ...

יוֹסֵף יִצְחָק מְרַצָּה
מִהַתְחַנְּנָה יוֹצֵא
חֲבָרָיו מִתְעַנְיָנִים
בְּכָל מָה שֶׁשָּׂם בְּפָנָיִם

מְסַפֵּר הוּא בְּפִרוֹטְרוֹט
עַל נְסִים וְנִפְלְאוֹת
עַל הַעֲגֵל שֶׁיָּיֵב
וְהַמְּשֻׁרֵת חוֹשֵׁב:

"עֲגֵל שָׂם בּוֹדֵד נִמְצָא?"
וּפּוֹתַח בְּמְרוֹצָה
"מֵאִיר, יֵשׁ לִי בְּשׁוֹרָה
בּוֹא אֶתִּי לְמִשְׁטָרָה!"

מֵאִיר בָּא לְמִשְׁרָדִים
וְעֵדִין שָׁם עוֹמְדִים
הַמְּפֻקֵּד וְהַפְּקִידִים
הַקְּצָב וְהָעֵדִים

אֶל הַמְּפֻקֵּד פָּנָה:
זוֹהִי הַגִּשְׁתַּת תְּלוּנָה
"שָׁם בְּתֵא יֵשׁ עֵגֶל רֶךְ"
הַמְּפֻקֵּד לְבֹדֵק הַלֶּךְ

בְּשׁוּרָה הֵם צוֹעְדִים
הַמְּפֻקֵּד וְהַפְּקִידִים,
מֵאִיר, הָוּד, הָעֵדִים
הַשׁוֹטֵר עִם הַמַּדִּים...

אֶל הַתֵּא כָּלָם בָּאִים
אֶת הָעֵגֶל הֵם מוֹצְאִים
הַמְּפֻקֵּד מִיַּד חוֹקֵר
וּבְרוּר זֶה הֵ... שׁוֹטֵר!

אֶת הָעֵגֶל הוּא גָּנַב
וְעַכְשָׁו נִפְלוּ פָּנָיו...
וְכָלָם שָׁם צוֹעְקִים:
"חֵישׁ הִבִּיאוּ אֲזַקִּים!"

אָבֵא הָרֵשׁ"ב שָׁמַע
אֶת סוֹפָה שֶׁל הַמְּהוּמָה
וְאָמַר לְבָנוּ הַיֵּט
מָה נִתֵּן לְלַמֵּד כְּעֵת?

כֵּן, בְּשִׁבִיל עוֹד יְהוּדִי
קִצְצַת סִבְלֶת מַחְמַדִּי
הָיָה לָךְ חֲשׂוֹן וְקָר
אָךְ כָּל זֹאת לֹא הָעֵקֵר:

עֵגֶל שָׁם אִתָּךְ שָׁהָה
גָּנַח, יָבֵב, תָּהָה בָּהָה
אָךְ אִתָּה שָׁם לֹא נִשְׁבְּרֶת
מִשְׁנִיּוֹת עַל פֶּה חֲזֵרֶת

כִּי לֹלֵא בְּקִי הָיִית
בְּתוֹרָה אֲשֶׁר הָגִית
מָה יִתְרוֹן הָיָה לָךְ
עַל הָעֵגֶל לְיָדְךָ?

מִתְנָה לָךְ אֲשָׁלִים
עוֹד עֲשֶׂרֶת רוּבְּלִים
וְתִגְמַל עוֹד חֲסָדִים
לְיִהוּדִים, לְחֲסִידִים

יוֹסֵף יִצְחָק, הַמְּבַחֵר
לְרַבֵּי הָרַי"צ גְּבַחֵר
עָבוּר תוֹרָה נִפְשׁוּ מָסֵר
וְשׁוּב יִצָּא מִמְּאֶסֶר...

